Dosarul penal nr.1-257/2025
1-25160831-32-1-17112025

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

09 iunie 2026 **or.Ialoveni**

Judecătoria Hîncești (sediul Ialoveni),
instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Svetlana Bubuioc
Grefier Valeria Svetenco
Cu participarea:
Procurorului Negurița Ion
Apărătorului Nadejda Crețu

a judecat în şedinţa de judecată publică, **pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală**, cauza penală privind învinuirea lui:

*****,a.n.*****, IDNP *****,
originar și domiciliat s.*****r.Ialoveni, moldovean cetățean al RM, ne supus serviciului militar, studii medii incomplete, căsătorit, 4 copii minori la întreținere, ne angajat oficial,la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află,anterior ne judecat ;

în comiterea infracţiunilor prevăzute de art. 320/1 Cod penal al RM.
Termenul de examinare a cauzei: 17 noiembrie 2025 – 09 iunie 2026
Procedură de citare legal executată.
În baza materialelor din dosar şi a probelor administrate în şedinţa de judecată, instanţa,

A CONSTATAT:

1. Inculpatul *****, urmărind scopul neexecutării intenționate a măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție din 21.08.2025, care i-a fost adusă la cunoștință la 21.008.2025, prin care a fost obligat să stea departe de locuința victimei *****a și de copii comuni-*****a.n.*****, *****-a.n.*****, *****-a.n.***** și *****,a.n.*****, de asta departe de la o distanțe nu mai puțin de 300 metri, excluzînd orice contact vizual cu aceștea, inclusiv interzicerea oricărui contact telefonic, prin corespondență sau orice alt mod cu *****a și copiii comuni, pe un termen de 3 luni. Astfel, la data de 18.09.2025, *****, cunoscînd

despre emiterea ordonanței de protecție, s-a deplasat la domiciliu,ce aparține victimei *****a,unde locuiește cu copiii minori, apmplasat s.*****r.Ialoveni și intenționat a ignorat interdicțiile stabilite de instanța de judecată prin ordonanța de protecție menționată supra și anume, de a sta departe de locuul aflării victimei și a copiilor minori la o distanță nu mai puțin de 300 metri, pe o perioadă de 3 luni.

2. În şedinţa de judecată, inculpatul ***** pînă la începerea cercetării judecătoreşti, a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, şi–a recunoscut vina, nesolicitînd administrarea de probe noi, prin cerere scrisă personal, a solicitat examinarea cauzei penale în baza probelor administrate la urmărirea penală, pe care le recunoaște şi asupra cărora nu are obiecţii.
3. Avocatul Nadejda Crețu şi procurorul Ion Neguriță au susţinut cererea înaintată de inculpat.
4. Constatând că probele administrate la urmărirea penală stabilesc fapta inculpatului, instanța a admis cererea inculpatului de judecare a cauzei în ordinea prevăzută în art.364[1] Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale.
5. Inculpatul ***** în ședința de judecată, prin expunere factologică ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, şi-a recunoscut integral vinovăția şi, fiind chestionat sub jurământ şi prevenit de răspundere penală pentru darea declarațiilor false, în conformitate cu art.108 și art. 364[1] Cod de procedură penală al RM, a declarat că a știut dcespre ordonanța de protecție, dar la data de 18.09.2025 s-a dus acasă, deoarece î-i era dor de copii. Î-i pare răzu de cele comise, solicită ca pedeapsă munca neremunerată în folosul comunității.
6. Partea vătămată *****a în ședința de judecată a menționat că pretenții de ordin material sau moral față de inculpat nu are, l-a iertat și s-au împăcat.
7. Analizând declarațiile inculpatului, depuse în ședința de judecată, în raport cu cele depuse în cursul urmăririi penale, instanţa le reţine ca fiind în concordanţă cu circumstanţele de fapt ale cauzei, considerându-le veridice şi convingătoare.
8. În acest sens, vina inculpatului a fost demonstrată pe deplin nu doar prin declarațiile sale de recunoaştere a vinovăţiei, ci şi prin probele acumulate de către urmărirea penală. Inculpatul ***** a recunoscut şi nu a contestat probele prezentate.
9. Astfel, vinovăţia inculpatului ***** este demonstrată prin următoarele probe:
   - declarațiile părții vătămate *****a, (f.d.37-42);
   - declarațiile martorului *****, (f.d.43-47),
   - denunț din 23.09.2025, (f.d.4),
   - proces verbal de cercetare la fața locului din 18.09.2025 cu planșă fotografică, acțiune procesuală prin care a fost examinat domiciliu cet.*****a din s.***** r.Ialoveni, (f.d.7-9),
   - proces verbal de ridicare din 18.09.2025, prin care a fost ridicată secvența video, (f.d.27),

- proces verbal de examinare din 06.10.2025, (f.d.28-29);
- proces verbal de examinare din 06.10.2025 (f.d.32);

10. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanţa de judecată.
11. Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărîrii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părţile în egală măsură şi să motiveze în hotărîre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.
12 . Conform prevederilor art. 384 CPP, instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentinţa se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.
13. Analizând probele cercetate în şedinţa de judecată prin prisma prevederilor art. 101 CPP, în virtutea cărora, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludentei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele in ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată, călăuzindu-se de lege, a ajuns la concluzia că învinuirea formulată inculpatului ***** și susținută de către acuzatorul de stat și-a găsit confirmarea, fapt ce instanța reține că prin prisma art. 389 Cod de procedură penală va adopta o sentință de condamnare.
14. Astfel, reieșind din cele expuse şi în conformitate cu prevederile art. 27, art. 99 - art. 101 din Codul de procedură penală, cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificîndu-le minunțios prin prisma admisibilității, pertinenței, concludenții, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, instanţa consideră că, vinovăţia inculpatului ***** în comiterea infracțiunii incriminate, a fost dovedită integral, iar acțiunile inculpatului ***** corect au fost încadrate conform prevederilor art. 320[1] Cod penal al RM – neexecutarea intenționată a măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie.
15. Stabilind vinovăţia inculpatului ***** de săvîrşirea infracţiunii imputate, calificînd acţiunile acestuia, la determinarea aplicării unei pedepse juste, corecte, atît sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, cît şi prin punctul de vedere al nevoii de reeducare a făptuitorului, instanţa de judecată va ţine cont de prevederile art. art. 7, 75 – 88 ale Codului penal al RM, şi anume de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul săvîrșirii acesteia, de personalitatea inculpatului, precum şi de circumstanţele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea.
16. În acest sens, instanţa ţine cont şi de opinia acuzatorului de stat, care a pledat pentru stabilirea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în mărime de 150 ore

17. La rîndul său, apărătorul inculpatului a pledat pentru stabilirea pedepsei minime sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.
18. Inculpatul a pledat pentru stabilirea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.
19. La stabilirea categoriei pedepsei, instanţa de judecată ia în consideraţie că, inculpatul ***** a fost găsit vinovat de săvîrşirea infracţiunii prevăzute art. 320^1 alin. (1) Cod penal al RM, pentru care legea penală prevede pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 160 la 200 de ore sau cu închisoare de pînă la 4 ani.
20. Potrivit alin. (3) art. 16 Cod penal al RM, infracţiunea comisă de către *****, calificate ca mai puțin gravă.
21. La stabilirea categoriei pedepsei instanţa de judecată ia în consideraţie că, conform art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, ce se aplică de instanţele de judecată, în numele Legii, persoanelor ce au săvârșit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri și restricţii drepturilor lor.
22. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracţiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.
23. La stabilirea pedepsei instanţa de judecată ţine cont și de prevederile art. 75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârșite, de motivul săvîrșirii acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.
24. În acest sens instanța reține că, prin criteriile de individualizare a pedepsei se înţeleg cerinţele de care instanţa de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracţiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligaţiunea instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracțiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echitaţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracțiune.

25. Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art.75 alin.(1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.
26. Ca urmare, instanța de judecată indică că pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât de către condamnat, precum şi de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit. Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului Penal.
27. Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.
28. La fel, în cadrul individualizării pedepsei instanţa de judecată reține prevederile regulii nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de ministri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri), potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.
29. Astfel, instanța la stabilirea mărimii și categoriei pedepsei i-a în considerație faptul că, inculpatul ***** a recunoscut vina, se căieşte de cele comise.
29. În detrimentul inculpatului ***** nu au fost găsite circumstanţe agravante. Acuzatorul de stat în rechizitoriu la fel nu a stabilit şi nu a indicat existenţa circumstanţelor agravante.
30. Din considerentele indicate şi, ţinînd cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei şi coroborarea probelor care furnizează informaţiile respective, precum şi indicarea temeiurilor care fundamentează proporţionalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate şi aşteptările societăţii faţă de actul de justiţie realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, instanţa consideră că pedeapsa lui ***** urmează să fie stabilită în formă de muncă neremunerată în folosul comunității.
31. Instanța apreciază la caz că, aplicarea unei pedepse penale sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității ar duce la conștientizarea de către inculpat a celor comise, cu tragerea unor concluzii corecte ce ţin de comportamentul său. Astfel, pe de o parte, instanța are în vedere gradul de pericol social al faptei concretizat în valorile sociale care au fost vătămate, faptul că inculpatul a recunoscut comiterea faptei şi împrejurările în care aceasta s-a produs, cât și

conduita inculpatului reliefată prin atitudinea sa procesuală concretizată în prezentarea în faţa instanței de judecată, contribuind astfel în mod nemijlocit la soluționarea justă şi cu celeritate a cauzei şi la aflarea adevărului, cu respectarea exigențelor impuse de art. 6 din CEDO, sunt aspecte de natură a genera aplicarea unei pedepse al cărei cuantum a fost orientat spre scopul educativ al pedepselor.

32. Este de evidențiat că, prin stabilirea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, va fi atins scopul pedepsei: restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane.
33. Totodată, la stabilirea mărimii pedepsei instanța atestă că, inculpatul a recunoscut integral vina, solicitând examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364^1 Cod de procedură penală. Prin urmare, la stabilirea pedepsei pentru speță au incidență prevederile art. 80^1 alin. (1) Cod penal.
34. Aşadar, potrivit alin. (1) art. 80^1 Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.
35. Dat fiind faptul că, inculpatul ***** a recunoscut săvârșirea faptei indicate în rechizitoriu și că, la solicitarea sa, judecarea cauzei a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit prevederilor art. 80^1 alin. (1) Cod penal, acesta beneficiază de drept de o reducere cu ¼ a limitelor pedepsei, constituind astfel: muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 la 150 ore.
36. Din considerentele indicate și ținând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei și coroborarea probelor care furnizează informațiile respective, precum și indicarea temeiurilor care fundamentează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului, aplicîndu-se în dosar efectele alin. (1) art. 80^1 Cod penal al RM, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate și așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, instanţa consideră că pedeapsa lui ***** urmează să fie stabilită în formă de muncă neremunerată în folosul comunității, ţinîndu-se cont de limitele şi categoria sancţiunii prevăzute de către legislator în art. 320/1 Cod penal, cu reducerea pedepsei cu o pătrime, și anume: -în mărime de 130 (una sută treizeci) ore.
37. Instanța de judecată consideră necesar de a aplica în privinţa lui ***** măsura preventivă obligațiunea de nepărăsire a țării, care urmează a fi menținută până la intrarea sentinței în vigoare.
38. Mijloace materiale de probă:- un CD-R, cu denumirea maxell, pe care este stocată o secvență video,recunoscut și anexat la cauza penală prin ordonanța din 06.10.2025, (f.d.30-31), copia ordonanței de protecție nr.2 o/pr.-37/25 a

judecătoriei Hîncești sediul Ialoveni din 21.08.2025, recunoscută și anexată la materialele cauzei penale prin ordonanța din 06.10.2025, (f.d.33-34),urmează a fi păstrate la materialele cauzei.

39. Cheltuieli judiciare nu sunt.
40. În conformitate cu prevederile art.80/1 Cod penal, art. 364/1, 384-385, 387, 389, 397 ale Codului de procedură penală al RM, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

*****,născut la *****, IDNP *****, se recunoaște vinovat de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 320[1] Cod penal şi în baza acestei Legi, se stabileşte acestuia pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 130 (una sută treizeci) ore.

Se explică lui ***** condiţiile şi consecinţele neexecutării pedepsei stabilite prevăzute la art. 67 alin. (3) Cod penal, și anume că în caz de eschivare cu rea-voinţă a condamnatului de la munca neremunerată în folosul comunităţii, ea se înlocuieşte cu închisoare.

Se aplică în privinţa lui ***** măsura preventivă - obligaţiunea de nepărăsire a ţării, care se menţine pînă la întrarea sentinţei în vigoare.

Mijloace materiale de probă:- un CD-R, cu denumirea maxell, pe care este stocată o secvență video,recunoscut și anexat la cauza penală prin ordonanța din 06.10.2025,copia ordonanței de protecție nr.2 o/pr.-37/25, emisă de judecătoria Hîncești sediul Ialoveni din 21.08.2025, recunoscută și anexată la materialele cauzei penale prin ordonanța din 06.10.2025,de păstrat la materialele cauzei.

Sentinţa poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni).

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul: **Svetlana Bubuioc**